

S O M - H I

Setmanari portantveu de la Joventut d'Esquerra «Estat Català» de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

21 març 1936

■ Redacció i Administració: Carme, 57 ■

Número solt: 20 cts.

Es hora de parlar!!

Han sovintejat durant divuit mesos les calúmnies més greus que es puguin llençar sobre una Organització política. La Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA ha estat objecte d'acusacions falses i insidioses per a carregar-li tota la culpa de la vergonyosa desfeta del SIS D'OCTUBRE. No s'ha escatimat mitjà ni moment ni ocasió. I la gravetat de la campanya tan ben menada, és que ha estat dirigida (?) per homes d'elevada posició dins el Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, Partit al qual pertany la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA.

Recordem el «documents» publicats per Josep M. Massip; recordem el llibre de Pere Foix; recordem els d'En Miravittles i de l'Aimamí Baudina tots ells homes significats de l'Esquerra i autors de les més descarades mentides i dels insults més grollers a la nostra Joventut i als nostres homes.

Els atacs d'aquesta gent s'han remuntat, no ja solament a la actuació nostra durant la nit del SIS D'OCTUBRE, sinó també a la d'abans d'aquella trista nit. I no recorden que pocs dies abans d'aquella data, el President de la Generalitat Lluís Companys, anava a retre Homenatge a Miquel Badia en el vermut que els nacionalistes catalans i la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA li ofrenaven al Palau de Belles Arts de Barcelona.

Com s'explica doncs, que ara els homes que adulen i aplaudeixen en tot moment a Lluís Companys, bescantin de tal forma l'obra d'ESTAT CATALA quan el President de la Generalitat va anar a el·logiar-la pocs dies abans del SIS D'OCTUBRE?

Es per la convicció que tenen de que ESTAT CATALA va complir valentment el seu deure en el moment de la revolta i que és fàcil demostrar-ho? Es que es varen donar compte de que l'única falla de la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA fou la d'una excessiva disciplina? Saben també que si no haguessin sigut tan obedients a les veus que reclamen «la màxima responsabilitat però també la màxima disciplina» haurien fet l'obra revolucionària pel seu compte sense esperar a que el General Batet tornés la contesta amb els canons i metralladores, enlloc de fer-ho per escrit com innocentment esperava el senyor Companys.

Es precisament per considerar que ni la Organització d'ESTAT CATALA ni els seus homes no varen fallar, que han tingut tan d'interés en desfigurar actuacions anteriors per a presentar-les al poble de Catalunya com contràries al sentiment de Justícia Social i al moviment Proletari de Catalunya.

Perquè no ignoren que quan es pugui jutjar amb ple coneixement de causa els fets del SIS D'OCTUBRE, que seran els homes d'ESTAT CATALA que podran assenyalar amb tota valentia—i no d'una manera traïdora—als veritables causants de la desfeta nacional, és pel que han desvirtuat els fets i les gestes de la nostra Organització per a fer caure sobre d'ella els errors que altres cometeren.

La Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA, ha actuat en tot moment, d'una manera noble, valent i honrada d'acord amb les seves doctrines nacionalistes i obreristes. No hi ha jugat mai amb els mots «Nacionalisme» Separatisme, Autonomisme, Estatutisme, Llibertat Nacional, Govern del Poble, etc. etc., com ho fan ara tots els polítics que ataquen la nostra Organització. I en els altres aspectes de la nostra actuació, ni hem jugat a revolucions ni hem enganyat a ningú respecte de les nostres idees i doctrines; hem parlat i hem actuat en tot moment d'una manera clara, neta, valenta i honrada.

Si hem callat durant aquests divuit mesos, no ha estat pas ni per covardia, ni per por i menys encara per sentir en la consciència cap remordiment de culpabilitat (si no és culpabilitat haver actuat honradament a les veus de comanament superior) HEM CALLAT PERQUE ESPERAVEM EL MOMENT PROPICI A PARLAR. ARA QUE JA SON FORA DE LES PRESONS DE LA REACCIO ESPANYOLA ELS NOSTRES COMPANYS ja no tenim perquè seguir callant; i el lloc primer on parlarem, serà al Congrés Nacional de la Joventut d'Esquerra ESTAT CATALA i després públicament a tot el poble de Catalunya. Després d'haver-nos escoltat, que s'ens jutgi i se'ns digui si vàrem abandonar la lluita per covardia o deserció o bé per haver-nos estat avortat el moviment amb les ordres de dilacions i de respectar l'enemic quan era el moment de donar la batalla a la reacció espanyola i de pas també a la que desgraciadament hi ha dins del nostre territori nacional.